

საქმე # 160100119003288584

საქმე #1/402-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

3 იანვარი, 2020 წელი

ბოლნისი

ქ.

ბოლნისის რა-ონული სასამართლო

მოსამართლე - ჯემა— კოპა—იანი

სხდომის მდივანი - ცაცა ებრა—იძე

ბრა—დების მხარე:

პროკურორი - ნი-ო პა-----ი

დაცვის მხარე:

ბრა—დებული - ორ--ნ რა-----ი, დაბადებული - 1-----ს,
საქართველოს მოქა—აქე, პირადი #1-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: დმანისი, სოფელი
შახმარლო

ადვოკატი - გ-- დე-----ი

კვა—იფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე
მუხლი.

დისპოზიცია: ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი
ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია.

თარჯიმანი - სუ---ა მა-----ი

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგი-ა:

1.1. 2019 წლის 22 ივლისს, დაახლოებით 19:30 საათზე, დმანისის რა-ონის სოფელ შახმარლოს მიმდებარედ, „კაშაბულახის მთაზე“, ორ--ნ რა-----მა განაწყენებულმა მამამისსა და მა-ს ომ-----ს შორის მომხდარი კონფლიქტის გამო, ცეცხლი წაუკიდა მა-ს ომ-----ის ე. წ. „საზაფხულო ბი-ას“, ხოლო, როდესაც მა-ს ომ-----ი შეეცადა ცეცხლის ჩაქრობას, ორ--ნ რა-----მა ჯოხი ჩაარტყა მას თავში, რითაც მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. ორ--ნ რა-----ის მიმართ ბრა—ად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა გარდა მისი აღიარებისა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: მოწმეების - აფ--ნ ბი-----ის, ვა—ი რა-----ის, მა--დ რა-----ის, სე---ო დი---ს გამოკითხვის ოქმებს, დაზარა—ებულ - მა-ს ომ-----ის გამოკითხვის ოქმებს, ამოღების ოქმებს, შემთხვევის ადგილის დათვა—იერების ოქმს, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 23 ივლისის N006345419 დასკვნას, რომლის თანახმადაც შპს დმანისის რეგიონა—ური ჯანდაცვის ცენტრის ფორმა N100, რეგისტრაციის N906-ის მონაცემებით მა-ს ომ-----ს 22.07.19წ. აღენიშნებოდა ჭრილობა თავის მიდამოში. აღნიშნული დაზიანება მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით, ხანდაზმულობით არ ეწი-ააღმდეგება წი-ასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს. სა--დიცი-ო ბარათში არსებული მონაცემებით დაზიანების მიმყენებელი საგანი ვერ დადგი-და.

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. ამავე კოდექსის 220-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, წი-ასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით ამტკიცებს ასევე იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვა—ს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მოცემულ შემთხვევაში ბრა—დებულ ორ--ნ რა-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრა—დების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისი-ი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.3. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვა—საზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი

სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრა—ეულობაში.

2.4. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგი-ოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, პუნქტი 32).

2.5. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვა—საზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით კრიმი-ა—იზებულია ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა ან საერთო შრომისუნარიანობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა გამოიწვია. აღნიშნული მუხლით გათვა—ისწი-ებული სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა. ქმედების ამ დანაშაულად დაკვა—იფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ დანაშაულის სუბიექტმა დაზარა—ებულს განზრახ მიაყენოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება, რამაც თავის მხრივ უნდა გამოიწვიოს: ა) ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლა; ბ) საერთო შრომისუნარიანობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა. ერთ-ერთი ამ გარემოების სავა—დებულოდ არსებობის გარეშე სუბიექტის მიერ განხორციელებული ქმედება სსკ-ის 120-ე მუხლით ვერ დაკვა—იფიცირდება. ამასთან, სავა—დებულოდ უნდა დადგი-დეს მიზეზობრივი კავშირი სუბიექტის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

3.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული მტკიცებულებებით უტყუარად დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2019 წლის 22 ივლისს, დაახლოებით 19:30 საათზე, დმანისის რა-ონის

სოფელ შახმარლოს მიმდებარედ, „კაშაბულახის მთაზე“, ორ--ნ რა-----მა განაწყენებულმა მამამისსა და მა-ს ომ-----ს შორის მომხდარი კონფლიქტის გამო, ცეცხლი წაუკიდა მა-ს ომ-----ის ე. წ. „საზაფხულო ბი-ას“, ხოლო, როდესაც მა-ს ომ-----ი შეეცადა ცეცხლის ჩაქრობას, ორ--ნ რა-----მა ჯოხი ჩაარტყა მას თავში, რითაც მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ორ--ნ რა-----ის ქმედებები მიზეზობრივ კავშირშია დამდგარ შედეგთან - მა-ს ომ-----ის ჯანმრთელობის მსუბუქ დაზიანებასთან, ხოლო საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანა—იზის საფუძველზე, მართლწი-ააღმდეგობის ან ბრა—ის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.5. ამდენად, ბრა—დების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ ორ--ნ რა-----მა ჩა-დი-ა საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვა—ისწი-ებული დანაშაული ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია, რომელთათვისაც იგი ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბა—ბა მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავა—დებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვა—ისწი-ებულ უნდა იქნეს ბრა—დებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწი-ააღმდეგო ნება, მოვა—ეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწი-ააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს

ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ი-დივიდუა—იზაციის პრიციპის გათვა—ისწი-ებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ი-დივიდუა—ობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვა—ისწი-ებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონა—ური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო ითვა—ისწი-ებს ორ--ნ რა-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებას - იგი აღიარებს და ი-ანიებს ჩადენილ ქმედებას, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება საქმეში არ მოიპოვება. სასამართლო ასევე ითვა—ისწი-ებს დანაშაულის საზოგადოებრივ საშიშროებასა და ხასიათს (ჩადენილია ჯანმრთელობის წი-აღმდეგ მიმართული ძა—ადობრივი ხასიათის დანაშაულები), ქმედების ჩადენის სახესა და ხერხს (ორ--ნ რა-----მა ქმედების ჩასადენად გამოიყენა ჯოხი და ჭრილობა მიაყენა დაზარა—ებულს), დაზარა—ებულის მდგომარეობას, ბრა—დებულის პირად და ეკონომიკურ პირობებს, მისი კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო სხდომაზე და მიაჩნია, რომ სასჯელის ი-დივიდუა—იზაციის პრიციპიდან გამომდი-არე, ორ--ნ რა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვა—ისწი-ებული სასჯელი - ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარი, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახა—ი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ორ--ნ რა-----ის რესოცია—იზაციას.

5. ნივთიერი მტკიცებულებისა და ყადაღის საკითხის გადაწყვეტა:

5.1. სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს სსსკ-ის მე-200 მუხლის მე-8 ნაწილის თანახმად, ორ--ნ რა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო უნდა გაუქმდეს. გირაოს თანხა უნდა დაუბრუნდეს მის შემტან პირს განაჩენის არშრულებიდან 1 თვის ვადაში.

5.2. საქართველოს სსსკ-ის 81-ე მუხლის შესაბამისად, უნდა გადაწყდეს საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულებების საკითხი, კერძოდ:

საქმეზე ამოღებული ჯოხი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს;

ჯემპრი და ქსოვილის ნაჭერი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს კანონიერ მესაკუთრეს;

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დაადგინა:

1. **ორ--ნ რა-----ი** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

2. ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი დაევა--ოს არსრულების ეროვნულ ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

3. **ორ--ნ რა-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო უნდა გაუქმდეს. გირაოს თანხა უნდა დაუბრუნდეს მის შემტან პირს განაჩენის არშრულებიდან 1 თვის ვადაში.

5. საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულებები:

საქმეზე ამოღებული ჯოხი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს;

ჯემპრი და ქსოვილის ნაჭერი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს კანონიერ მესაკუთრეს;

6. განაჩენი კანონიერ ძა--აში შედის გამოცხადებისთანავე.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა--ატაში ბოლნისის რა-ონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

იანი

ჯემა-- კოპა--